ΑΛΗΘΙΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΚΑΠΟΙΑ... ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Τοῦ κ. Χ. ΒΟΥΝΑ

Ἦταν Χριστούγεννα σὰν σή μερα. Ντυμένος τὰ γιορτινά μου πῆρα μπροστά μου τὸ δρόμο τῆς ἐκκλησιᾶς τοῦ χωριοῦ μου.

Ἕνας ἥλιος χαρούμενος φάνηκε πίσω ἀπὸ τὴν ἀντικρυνή ράχη, ἀνεβαίνοντας γοργὰ—γοργὰ στὸ στερέωμα, λὲς καὶ βιαζότανε νὰ πάρη μέρος στὴ μεγάλη τῶν Χριστιανῶν ἑορτή, θερμαίνοντας μὲ τὶς χρυσὲς του ἀχτίδες τὴν Πλάση.

Κάποια κοκόρια ἀργοπορημένα διαλαλούσανε βραχνιαστὰ τὸ ξημέρωμα, ἐνῶ οἱ γιορταστικὲς καμπάνες τῆς ἐκκλησιᾶς μας καλοῦσαν χαρούμενα τοὺς χριστιανοὺς κοντὰ στὸν Θεό μας!

—Κύριε . . . σᾶς παρακαλῶ, ἀκούω διστακτικὰ μιὰ φωνὴ νὰ μὲ καλεῖ, μιὰ φωνὴ ποὺ ἔβγαινε μὲ κόπο ἀπὸ κάποιο λιπόσαρκο σῶμα.

—Ὁρίστε κυρία μου, ἀπαντῶ καὶ πλησιάζω σὲ μιὰ σαραβαλιασμένη πόρτα, ἐπάνω στὴν ὁποία ἀκουμποῦσε ἕνα γυναικεῖο κορμί, ποὺ προσπαθοῦσε μὲ τὰ βίας νὰ σταθῆ εἰς τὰ πόδια του.

—Σᾶς παρακαλῶ, μπορῶ νὰ σᾶς φανῶ σὲ τίποτα χρήσιμος; πλησιάζοντας τῆς μουρμουρίζω.

—Μὲ συγχωρεῖτε περᾶστε νὰ δῆτε τὸν θάνατο ποὺ ἦλθε Χριστουγεννιάτικη μέρανὰ μοῦ πάρη τὸν Νῖκο μου.

Οἱ λυγμοὶ τὴν πνίγουν. Ἀναγκάζομαι νὰ τὴν συγκρατήσω γιὰ νὰ μὴν πέση. Καὶ μπροστά μου, μπαίνοντας στὸ φτωχικὸ της ἀντικρύζω μιὰ εἰκόνα φρικτῆς δυστυχίας.

Ἕνα ἀγγελοῦδι δέκα ἐτῶν βρίσκεται ξαπλωμένο σ' ἕνα παληὸ κρεββατάκι. Χλωμὸ κι' ἀδύνατο μὲ σταυρωμένα στὸ στῆθος τὰ δυό του χεράκια. Φαίνεται σὰν νὰ κοιμᾶται κι' ἄθελά μου πατῶ στὶς μύτες τῶν παπουτσιῶν μου γιὰ νὰ μὴν τὸ ξυπνήσω. Μάταιος κόπος. Τὸ μικρὸ εἰκόνισμα τοῦ Ἁγίου Νικολάου ποὺ βρίσκεται ἀκουμπισμένο ἐπάνω στὰ χεράκια του μὲ φέρνει κοντὰ στὴν πραγματικότητα. Εἶναι νεκρό.

Ἕνας κόμπος μὲ πνίγει καὶ δὲν ἀνεβαίνει καμμιὰ λέξι στὰ χείλη μου, γιὰ νὰ παρηγορήσω τὴν ἀδύναμη μαννοῦλα του, ποὺ κατρακύλησε ἀπὸ τὰ χέρια μου ἐπάνω σὲ μιὰ καρέκλα καὶ συνεχίζει τὸ σπαρακτικό της κλᾶμα, βουβὸ κι' ἀτέλειωτο.

Τὰ μάτια μου κάνουν αὐθόρμητα τὸ γύρο τῆς φτωχῆς κάμαρας. Δυὸ τρεῖς ἅγιες εἰκόνες ἐπάνω ἀπὸ τὸ κρεββατάκι τοῦ μικροῦ, μοῦ δείχνουν μὲ τὴν ἠρεμη καὶ καρτερικὴ θεία ματιά τους, στὴν μπροστά τους σβυσμένη, δίχως λάδι, καντήλα.

Κάποια μισοκατεστραμμένα ἔπιπλα μοῦ μιλοῦν εὔγλωττα πὼς ἡ γυναῖκα αὐτὴ ἔζησε κάποτε σὲ καλύτερο περιβάλον. Κι' ἕνα μεγάλο διπλὸ κρεββάτι στὴν ἄλλη γωνία τοῦ δωματίου, μοῦ ξεφανερώνει τί κρατεῖ στὴ ζωὴ τὴ χαροκαμμένη μαννοῦλα.

Δυὸ καταμελάγχροινα ἀγγελούδια, δυὸ κοριτσάκια μὲ σμιχτὰ σχεδὸν τὰ κατάμαυρα μαλλάκια τους κοιμοῦνται ἀκόμα ἤρεμα δίχως νὰ ἔχουν ἐπίγνωσι τῆς τραγῳδίας.

Ἀλλὰ ἡ φωνὴ τῆς βασανισμένης γυναίκας ψιθυριστὴ καὶ σταθερὴ παρὰ τὸ μεγάλο της πόνο, μ' ἀποκαλύπτει τὸ δρᾶμα της.

—Ὁ ἄνδρας μου ἦταν ὁ πάλληλος σᾶν καὶ ἐσᾶς. Καλὸς εὐγενικός, φιλάνθρωπος κι' ἀγαποῦσε πολὺ τὰ παιδάκια μας. Ὅμως ὑπάρχουν καὶ κακοὶ ἄνθρωποι. Καὶ ἄνθρωποι αὐτοί, δίχως ποτὲ νὰ τοὺς βλάψη, εἶπαν γι' αὐτὸν φρικτὰ πράγματα. Κι' ἕνα πρωῒ δυὸ χωροφύλακες, τὸν πῆραν στὴ φυλακή. Ἔτρεξα, παρεκάλεσα, ἐπικαλέσθηκα τὴν βοήθειατῶν συνανθρώπων μας, ἱκέτευσα γιὰ κεῖνον, γιὰ τὰ παιδιά μας, ἀλλὰ βρῆκα αὐτιὰ σφραγισμένα.

Ἔτσι ὁ ἄνδρας μου, ριγμένος ἄδικα στὴ φυλακὴ καὶ μὲ ἀδύνατη καρδιὰ δὲν ἄνθεξε! Πέθανε πρὶν ἀπὸ δυὸ χρόνια. Ζήτησα δουλειὰ γιὰ νὰ θρέψω τὰ ὀρφανά μου, ἀλλὰ δουλειὰ οἱ ἄνθρωποι ἀρνοῦνται, ἡ γυναῖκα ἑνὸς ... καταδίκου. Κάποιοι καλοὶ χωροφύλακες καὶ στρατιῶτες μοῦ δίνουν καὶ πλένω τὰ ροῦχα τους. Ἀλλὰ κι' αὐτοί φτωχοί, πῶς νὰ μὲ βοηθήσουν.

Μιὰ γρίπη τὶς προκάλλες μοῦ κρεββάτωσε τὸ Νῖκο μου, τὴν ἐλπίδα μου. Ὁ γιατρὸς ἀπρόθυμος, τὰ φάρμακα δύσκολα νὰ βρεθοῦν, ἡ γρίπη γίνηκε πνευμονία κι' ὁ Νῖκος μου ἔσβυσε ἀπόψε στὴν ἀγκαλιὰ μου σὰν τὸ πουλάκι.

Λυγμοὶ πιὰ ξέσπασαν ἀπὸ τὰ στήθη μου καὶ τὰ μάτια μου γέμισαν δάκρυα.

—Σᾶς παρακαλῶ κύριε, μὲ συγχωρεῖτε, σιγώτερα μὴν ξυπνήσετε τὶς κοροῦλες μου! Σιγὰ τὶ θὰ τοὺς πῶ σᾶν δοῦνε τὸν ἀδελφοῦλι τους πεθαμένο; Γιὰ ψωμάκι τὶς κοροῦλες δὲν τὶς γνοιάζει. Στὴ πεῖνα πιὰ συνήθισαν. Ἀλλὰ γιὰ τὸ Νῖκο τους τί νὰ τοὺς πῶ καὶ μάλιστα μέρα Χριστούγεννα, πέστε μου σᾶς παρακαλῶ;

Χριστούγεννα 1948.

ΧΡ. ΒΟΥΝΝΑΣ

Ὁ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΠΙΜΠΗΣ ἐπὶ τριετίαν ἐν Ἀθήναις ἐσωτερικὸς Ἰατρὸς τῆς Α' Πανεπιστημιακῆς Χειρουργικῆς Γυναικολογικῆς καὶ Μαιευτικῆς Κλινικῆς δέχεται Παντανάσσης 48. Ἀριθ. τηλ. 22—58

Σταυρόλεξον ἀρ. 169

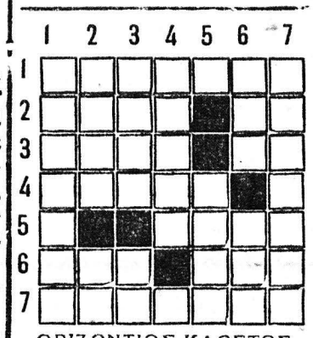

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ-ΚΑΘΕΤΩΣ

1) Ὁλλανδὸς Ἅγιος. 2) Λαγκάδι (δημ). Δύο σύμφωνα ποὺ θὰ τὰ βρῆτε σὲ βιβλία τοῦ Σχολικοῦ Ὀργανισμοῦ. 3) Ἀραβικὸν ἐπιφώνημα ἔλεως—Ρωσικαὶ κονσέρβαι. 4) Τεμάχιον ὁμαλοῦ ξύλου. 5) Σιδερένιος σκελετός. 6) Ψωνίζω—Βιβλικὸν πρόσωπον. 7) Τὰ νερὰ αὐτὰ εἶναι βλοβερά.

Νικολόπουλος Σταῦρος

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Ἔτσι κι' αὐτὸς γεννήθηκε ὅπως πολλοὶ καὶ πῆρε
δίχως νὰ ξέρη τὸ σκοπὸ τό δρόμο τοῦ ἀγνώστου,
γι' αὐτὸν μεγάλες ἄνοιξαν τῆς εὐκαιρίας θῦραι
κι' ὅλος ὁ κόσμος νόμισε πῶς εἶναι πειὰ δικός του.

Δὲ ρώτησε ποιὸς τοῦδωσε πνοὴ ζωῆς νὰ ἔχη
νὰ βλέπη νὰ αἰσθάνεται καὶ νὰ μιλῆ ἀκόμα,
ποιὸς τοῦδωσε τὴ δύναμι νὰ περπατῆ νὰ τρέχη
καὶ νάχη σάρκα καὶ ὀστᾶ μὲ στὸ θνητό του σῶμα.

Σὰ νάτανε κι' αὐτὸς Θεὸς μὲ ἐξουσία μεγάλη
ἄρχισε νὰ βροντοφωνῆ μὲ κάποι' ἀλαζονιά
ἐγὼ εἶμαι ἡ δύναμις κι' ὄχι καμμιὰ ἄλλη
τά πάντα μοῦ ἀνήκουνε σὲ τούτη κοινωνιά.

Νόμοι καὶ κυριότητες γι' αὐτὸν ἤτανε μία
ὅταν τὰ πόδια του ἄρχισε στὸ δρόμο πειὰ νὰ σέρνη
κάθε τῆς σάρκας ἡ πονηρὰ καὶ μαύρη ἐπιθυμία
ποὺ φρόντιζε ὁ διάβολος στὴ σκέψι του νὰ φέρνη.

ΑΝΑΡΒΑΝ (Ζάκυνθος)

Τὰ γευστικώτερα Σιγαρέττα

ΣΕΡΤΙΚΑ σὲ κόκκινο κουτί
ΕΛΑΦΡΑ σὲ λευκὸ κουτὶ ἀπὸ
ἐκλεκτὰ καπνὰ Ἀγρινίου

Α. ΦΩΝ ΚΑΡΕΛΙΑ

ΚΑΛΑΜΑΙ — ΑΘΗΝΑΙ

Ἐλαφρὸ κουτὶ λευκὸ μεγ. 22οο
Ἐλαφρὸ κουτὶ λευκὸ μικρὸ 1.15ο
Λαμίας σέρτικο μεγ. κουτὶ 2.2οο
Λαμίας σέρτικο μικρὸ κουτὶ 1.15ο
Πακέτο ἐλαφρὸ Ἀγρινίου 2.75ο
Κούτα 88 σιγ. 66οο

ΡΗΓΑ ΦΕΡΡΑΙΟΥ 89

Μικρὰ νέα

Σὲ ἡμερικὲς βιτρίνες ἐπῆραν ἤδη θέσιν οἱ πρωτοχρονιάτικοι μπουναμάδες.

—Καραγκιοζάκια, στρατιωτάκια, κουκλίτσες ἀναμαλλιασμένες, καραμοῦζες καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ παιγνίδια, ποὺ θὰ δώσουν τὴ χαρὰ στὸν παιδόκοσμο.

—Οἱ περισσότεροι μπουναμάδες εἶναι ἐγχωρίου κατασκευῆς καὶ μὲ πρώτην ὕλη τὸν τενεκὲ τοῦ κουτιοῦ τῆς κονσέρβας, λίγα χαρτονάκια, τρεῖς ξυλόπροκες καὶ λίγο μολύβι γιὰ τὶς «κοῦκλες».

—Ὅσον ἀφορᾷ τὶς τελευταῖες, πολλὰς ἔχουν ὄφος ἐσχάτης ἀπελπισίας.

—Ἴσως γιατὶ θὰ ἀγορασθοῦν λιγώτερο ἀπὸ τὰ ἄλλα παιγνίδια.

—Κυκλοφορεῖ τὸ νέο βιβλίο μὲ παραμύθια τῆς δίδος Ρίτας Ν. Σαρδελιάνου, «ἡ Κυρὰ τῆς γῆς».

—Εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ καλὰ δῶρα γιὰ τοὺς πιτσιρίκους.

—Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ στὴν Ἰαπωνικὴ βουλὴ συνέβησαν κωμικοτραγικὰ ἐπεισόδια.

—Ἐνῶ ὡμίλει ἡ βουλευτίνα Χαροῦδε Γιαμασίτα, ποὺ δημοκρατικοῦ κόμματος, ὥρμησεν ἕξαλλος πρὸς τὴν ἕδραν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν Σαν ρόμου Ἰζουμιγιάμα καὶ τὴν.... ἐφίλησε.

—Τέσσαρα ἀλλεπάλληλα χαστούκια ἦσαν ἡ ἀνταπόδοσις τῆς βουλευτίνας!

—Αὐτὸ ἔδωσε θάρρος σὲ μιὰν ἄλλην βουλευτίνα τὴν δίδα Μινὶνε Ματσοῦκο, ἥτις κατήγγειλεν ὅτι μόλις πρὸ ὀλίγου εἶχεν ὑποστῆ ὁμοίου εἴδους ἐπίθεσιν ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργοῦ.

—Ὅσον ἀφορᾷ αὐτόν, ὅταν ἀνεκλήθη εἰς τὴν «τάξιν» δικαιολογήθηκε ὅτι δὲν ξέρει πῶς τοῦ ἦρθε ἐκείνη τὴν ἡμέρα.

—Λέγεται πῶς θὰ τηρηθῆ κι' ἐφέτος τὸ ἔθιμο τῆς πρωτοχρονιάτικης χαρτοπαιξίας.

—Ἔχει δὲ γραφῆ ὅτι τὰ Ἑλληνικὰ μονοπώλια παρέλυβον ἀσχάτως χιλιάδες δεσμῶν παιγνιοχάρτων.

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ

Σήμερον
Εἰς 3 παραστάσεις
Ὁ χθεσινὸς θρίαμβος
ΤΟΥ ΜΟΥΣΙΚΟΥ
ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΟΣ
ΝΙΚΟΥ ΣΤΑΥΡΙΔΗ
ΜΙΜΗ ΤΡΑΪΦΟΡΟΥ
ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ
ΞΕΝΗ ΔΡΑΜΑΛΗ
ΔΙΤΥΛΙΝΤΑ
Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΠΟΠΗ ΣΥΛΒΑ
Ν. ΚΟΥΖΟΥΛΗΣ
Χορ. ἀτραξιὸν
ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣΤΑΝΙΑ
Ἀκροβ. ἀτραξιὸν
ΜΠΟΓΔΑΝΟΦ
Ὀρχήστρα
Ραδ. Σταθμοῦ Ἀθηνῶν
Μαέστρος
Ε. ΛΥΚΙΑΡΔΟΠΟΥΛΟΣ
τραγοῦδι ΖΑΝΙΝΑ
Τζάζ μεταλλοφώνων
ὁ ἄσσος ΡΑΙΜΥ

ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΟΡΤΑΣ

Μεγάλαι ἐκπτώσεις
— ΣΤΗ —
ΓΑΡΔΕΝΙΑ
Νεωτερισμοὶ — Μυροπωλεῖον
Ἀ)φῶν Θ. Θούα
ΕΡΜΟΥ—ΚΟΡΙΝΘΟΥ

Ὑποκάμισα ποπλίνες	29 000
» κουκουλάρικα	34.000
» λινομέταξα	52.000
» τρικολίνες	65.000
» τρικολ. Ἀγγλ.	75.000
Κάλτσες γυν. μεταξ.	10.000
» » »	14 000
» » »	16.000
» » »	20 000
» » ἀράχνη	35.000
» » »	45.000
» » λινὲς	15 000
» » »	20.000
» » »	25.000
» » »	30.000
Κασκόλ μάλλινα	12 000
Πουλόβερ	18.000
»	20.000
» μάλλινα	40.000
Κομπινεζὸν τρικὸ	9 000
» φιλλὲ ζέρσεϋ	14.000
» ριγὲ ἔξτρα	18.000
» σατινὲ	25.000

Γραβάτες. σοσόνια, ἐσώβρακα, φανέλλες μανδήλια, γραβάτες, προσόψια κυλότες, τραπεζομάνδηλα

Τὰ τσουρέκια στὸ ΒΙΕΝΝΕΖΙΚΟ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ

ΣΑΝ ΠΑΡΑΜΥΘΙ

Ξημέρωνε Χριστούγεννα. Πάνω στὸ γέρο Βωδηᾶ τὸ χιόνι ἔπεφτε σὲ ὁλόλευκες νυφάδες καὶ κάτω στὴν ὁλόφωτη πόλι καὶ τὸ κρύο ἦταν τσουχτερό. Ὁ κόσμος ὅπως τά μυρμήγκια, τυλιγμένος στά χειμωνιάτικα ροῦχα του, γυρίζει στοὺς δρόμους καὶ στά μαγαζιά, ἄλλοι γιὰ νὰ ψωνίσουν κι' ἄλλοι γιὰ νὰ χαζέψουν στὶς στολισμένες προσθῆκες τῶν γιορτῶν τοῦ Σωτῆρος, ποὺ ἔψαλαν τὰ γραμμόφωνα καὶ τὰ μικρὰ παιδιὰ μὲ τὰ φαναράκια στὰ χέρια.

Ὅλοι καὶ ὅλα ἦταν σὲ κινήσι μεγάλη. Οἱ χασάπηδες, οἱ μαράβηδες, οἱ μπακάληδες, οἱ φουρνάρηδες καὶ οἱ ἔμποροι, καὶ ὅλοι καθένας ἀπ' αὐτοὺς προσπαθοῦσε μὲ τὸ δικό του τρόπο νὰ συστήση τὸ εἴδος του καὶ νὰ τὸ ξοδέψη. Ὡστόσο τὴν ὥραν αὐτὴν ποὺ τὸ φῶς τῆς ζωῆς καὶ ἡ χαρὰ ξεχυνόταν ἀκράτητη στὰ πρόσωπα ὅλων καὶ στὴν οἰκουμένη, μέσα σ' ἕνα ὑγρὸ σκοτάδερο καὶ ἀνήλιαγο ὑπόγειο μὲ μιὰ μόνον πόρτα κι' ἕνα μισοσπασμένο φεγγίτη πούμπαινε ἀπὸ κεῖ ὁ ἀέρας καὶ τὸ κρύο, μιὰ δυστυχισμένη μάννα προσπαθοῦσε νὰ κοιμήση τὰ τρία ἀνήλικα παιδιά της, ποὺ περίμεναν ὅλη τὴν ἡμέρα νηστικά τὸ φτωχό τους πατέρα νὰ γυρίση ἀπὸ τὴ δουλειά.

—Καθίστε φρόνιμα, μὴ κλαῖτε κι' ἐγὼ θὰ σᾶς πῶ ἕνα ὡραῖο παραμύθι.

Τὰ μικρὰ χτύπησαν τὰ χέρια τους ἀπὸ τὴ χαρὰ καὶ ἑτοιμάστηκαν νὰ τὴν ἀκούσουν.

Ἔξαφνα ρώτησε τὸ πρῶτο.

—Γιατὶ μαμὰ δὲν ἦρθε ἀκόμη ὁ μπαμπᾶς;

—Ποῦ εἶναι μαμᾶ, πάει νὰ ψωνίση; Ρώτησε τὸ δεύτερο.

—Θὰ φέρη σωμάκι καὶ κέας νὰ φᾶμε μαμάκα; ρώτησε ταυτοχρόνως καὶ τὸ τρίτο.

Ναί χρυσό μου θὰ φέρη Ἀπάντισε κείνη μὴ ραγισμένη καρδιὰ. Καὶ γιὰ ν' ἀποφύγη τὰ ἐρωτήματά τους ποὺ τῆς γέμιζαν δάκρυα τὰ μάτια ἄρχισε νὰ τοὺς λέει τὸ παραμύθι.

«Σὰν ἀπόψε μιὰ ἄλλη βραδυὰ στὸ πολὺ μακρυνὸ παρελλθὸν μέσα σὲ μιὰ φάτνη ταπεινὴ γιὰ νὰ δείξη πῶς δὲν ἤθελε δόξες καὶ παλάτια, μὲ τὴ δύναμι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος γεννήθηκε ὁ Χριστός.

Οἱ Ἄγγελοι ἔψαλαν τὴ γέννησίν του μέσα στὴν ἀστερόφωτη νύχτα ἀνεβοκατεβαίνοντας στὸν οὐρανὸ μὲ θεία ἁρμονία κι' οἱ φτωχοί ποιμένες ποὺ ἔβοσκαν ἐκεῖ κοντὰ τὰ πρόβατά τους τοὺς κάτταζαν γεμάτοι φόβο καὶ δέος.

Ἕνας κακὸς βασιλιᾶς ὅταν τόμαθε αὐτὸ ἀπὸ κάτι μάγους φοβήθηκε μὴ τοῦ πάρη τὸ θρόνο του καὶ διάταξε ἀμέσως νὰ σφάξουν τὰ μικρὰ ἀπὸ δύο χρονῶν καὶ κάτω.

Μὰ ὁ Θεὸς φύλαξε τὸ σωτῆρα μας ἀπὸ τὴν ἄδικη ὀργή του κι' ὅταν μεγάλωσε καὶ πέθανε ὁ κακὸς βασιλιᾶς τὸν ἔστειλε νὰ κηρύξη σ' ὅλο τὸ κόσμο τὴν ἀλήθεια καὶ τὴ ζωή.

Ἀγάπαγε πολὺ τοὺς φτωχοὺς ποὺ τοὺς κατέθλιβαν οἱ ἄλλοι, ἐγιάτρεβε τοὺς ἀρρώστους, ἀνάσταινε τοὺς νεκροὺς κι' ἔκανε σὲ ὅλους καλὸ καὶ μόνο καλό.

Οἱ γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ποὺ μαζὶ μὲ τὸν Πιλάτο, ἕνα ἐθνικὸ ἡγεμόνα ποὺ εἶχαν τότε τὴν ἐξουσία τὸν ἐμισοῦσαν καὶ τὸν κατεδίωκαν γι' αὐτό, μὰ ἐκεῖνος δὲν τοὺς φοβόταν γιατὶ εἶχε τὸν οὐράνιο πατέρα του ποὺ τὸν βοηθοῦσε καὶ προφόλαττε μέχρι νὰ κάμη τὸ θελημά του.

Μαζί του εἶχε καὶ δώδεκα ἀπόστολους, παρμένους ἀπὸ τὸ κοινὸ λαό, ποὺ ἕνας τὸν πρόδωσε καὶ κρεμάστηκε ἀργότερα καὶ τοὺς μάθαινε πῶς νὰ κηρύττουν τὴ βασιλεία κι' αὐτοὶ ὅταν θάφευγε καὶ θὰ τοὺς ἄφινε στὴ γῆ γιὰ μόνους ἀντιπροσώπους του.

Οἱ κακοὶ ἄνθρωποι ὅμως, δὲν ἤθελαν νὰ μάθουνε τὴν ἀλήθεια, δὲν ἤθελαν νὰ σωθοῦνε ἀπὸ τὴν καταστροφὴ τοῦ θανάτου καὶ τὴν καταδεινάστευση τῆ δικῆ τους.

Ἤθελαν νὰ μᾶς ἔχουν αἰώνια μέσα στὸ σκοτάδι καὶ τὸ ψεῦδος τοῦ Σατανᾶ καὶ μιὰ μέρα ὅταν ἦρθε ὁ καιρὸς ἔπιασαν τὸ Χριστούλη μας καὶ τὸν ἐδίκασαν γιὰ κακοῦργο.

Ἔπειτα τὸν πῆγαν σ' ἕνα βουνὸ ποὺ λέγεται Γολγοθᾶς καὶ ἐκεῖ τὸν κρέμασαν ἀνάμεσα σὲ δύο ληστὰς χωρὶς λύπηση καὶ φόβο.

Οἱ ἄτιστοι στρατιῶτες ἀπὸ κάτου καὶ οἱ ἀσεβεῖς ἄρχοντες τοῦ λαοῦ τὸν χλεύαζαν καὶ τὸν βλαστημοῦσαν ἐνῶ οἱ φτωχοὶ ποὺ τὸν ὑπεραγαποῦσαν μαζὶ μὲ τὴ μάννα του κι' ἄλλες γυναῖκες τὸν ἔβλεπαν κι' ἔκλαιγαν γιὰ τὸ φρικτὸ καὶ ἄδικο μαρτύριό του.

Ὠργίσθηκε ὁ Θεὸς σ' αὐτὴ τὴν ἀδικία θόμωσε ὅμως καὶ ἔκαμε τὸ θάμα του!

Ἔφερε σκότος στὴ γῆ βρόντιξε δυνατὰ κι' ἔκαμε φοβερὸ σεισμὸ γκρεμίζοντας τὰ πάντα καὶ θάβοντας τοὺς ἀπαισίους δολοφόνους ποὺ σκότωσαν τὸ σωτῆρα μας καὶ τὸν τρόπησαν μὲ τὶς δολοφονικὲς λόγχες τους κάτω ἀτ' τὰ ἐρείπιά τους. Πῆρε ἔπειτα τὸ γυιό του στὸν οὐρανὸ τὸν κάθησε γιὰ πάντα στὰ δεξιὰ τοῦ καὶ ἀπὸ κεῖ τώρα μᾶς βλέπει καὶ μᾶς φυλάει.

Ἕνας στεναγμὸς διαδέχτηκε τὰ τελευταῖα τῆς αὐτὰ λόγια καὶ τὰ μάτια της δάκρυσαν πάλι. Γύρισε πρὸς τὰ μικρὰ μὰ εἶχαν κοιμηθεῖ. Τὰ σκέπασε μὲ προσοχὴ μὴ ξυπνήσουν καὶ σηκώθηκε. Τὴν ἴδια στιγμὴ ἕνας χτύπος ἀκούστηκε στὴν πόρτα. Ἦταν ὁ ἄνδρας της. Ἕνας νέος ἀκόμη ἐργάτης μὲ γερὴ κράσι καὶ γλυκὸ παρουσιαστικὸ ποὺ γύρεψε ἀπ' τὴ δουλειά του ψωνισμένος. Τοῦ ἄνοιξε καὶ μπῆκε.

Ἤρθες Κώστα μου, εἶπε. Καὶ πῆρε ἀπ' τὰ χέρια του ὅ,τι κρατοῦσε.

Ναί Ἀπάντησε κεῖνος, χασομέρισα λίγο γιατὶ ἀργήσαμε νὰ πλερωθοῦμε. Κοιμήθηκαν τὰ παιδιά; Κοιμήθηκαν.

Οἱ δύο σύζυγοι πλησίασαν τώρα στὸ κρεββάτι καὶ στάθηκαν πάνω ἀπὸ τὰ μωρὰ ποὺ κοιμώντουσαν ἥσυχα — ἥσυχα καὶ γλυκά.

Ἐκεῖνος ἐπανέλαβε. Μυστικά; Μυστικά. Δὲν εἶχα τίποτα νὰ τοὺς δώσω.

Δὲν πειράζει ἀπόψε τοὺς ψώνισα μὲ τὰ λίγα λεφτὰ ποὺ πῆρα ἀπ' τὰ μεροδούλια μου καὶ αὔριον θὰ φᾶνε κι' αὐτά.

Ἔσκυψε καὶ φίλησε τὸ μικρότερο ποὺ ἦταν καὶ τὸ ποιὸ ὡραῖο.

Ἔπειτα σήκωσε τὸ κεφάλι του καὶ γύρισε στὴ γυναῖκα ποὺ τὸν κότταζε δακρυσμένη.

Κλαῖς τῆς εἶπε, γιατί;

Τὴν ρωτοῦσε σὰ νὰ μὴν ἦταν ἀρκετὴ ἡ φτώχεια καὶ ἡ δυστυχία τους νὰ τοῦ ἀπαντήση.

Ἐκείνη ξέσπασε σὲ λυγμὸ κι' ἔκρυψε τὸ πρόσωπό της μέσα στὸ πλατύ στῆθος του.

Ἐκεῖνος δὲν μίλησε πειά. Ἔγυρε μόνο κι' αὐτός κι' ἀκούμπησε τὸ δικό του στὰ πλούσια μαλλιά της, τῆς ἔσφιξε τὴ μέση μὲ τὰ δύο χέρια του τρυφερὰ καὶ στάθηκαν ἔτσι γιὰ ὥρα πολύ.

Πάνω στὸ γέρο Βωδηᾶ τὸ χιόνι ἔπεφτε σὰν ὁλόλευκες νυφάδες, τὸ κρῦο κατέβαινε τώρα ποιό τσουχτερὸ στὴν ὁλόφωτη πόλη κι' ἔμπαινε μέσα στὸ μισοσκότεινο ὑπόγειο μὲ τὸ σπασμένο φεγγίτη, ἐνῶ ἀπὸ μακρυὰ ἔφθαναν ποιὸ ζωηρὰ καὶ ποιὸ πολλὰ τὰ χαρμόσυνα ἄσματα τῆς γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος.

ΑΝΑΡΒΑΝ

ΡΑΒΑΖΟΥΛΑ Ν. ΚΛΓΙΟΠΗ (Χειρουργος-Ὀδοντίατρος). Μετὰ εἰδικὴν ἐν Ἀμερικῇ ἐκπαίδευσιν, ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας της. Γερμανοστοπούλου 42—Τηλέφ. 30-56.

ΠΑΝΘΕΟΝ

Θέαεος
ΜΑΥΡΕΑΣ — ΒΕΡΩΝΗ
ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
Διὰ πρώτην φορὰν ἐν Πάτραις
Ἡ ἐπιθεώρησις
ΠΟΛΕΜΟΣ ΝΕΥΡΩΝ
Παίζουν
ΛΙΛΙΑΝ ΛΥΣ
ΑΝΝΑ ΦΙΛΙΔΟΥ
Μ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΙΑΝ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ
Καὶ
Ν. ΠΕΡΔΙΚΗΣ
ΝΙΚΟΣ ΘΗΒΑΙΟΣ
Τραγοῦδι
ΚΑΚΙΑ ΜΕΝΔΡΗ

Γούναρη 19

ΟΠΩΣ ΚΑΘΕ ΧΡΟΝΟ ΕΤΣΙ ΚΙ' ΕΦΕΤΟΣ
ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΥΡΟΚΟΜΕΙΩΝ ΜΑΣ
ΓΙΑΟΥΡΤΕΣ ΑΔΑΡΤΕΣ

ΤΥΡΙΑ ΦΕΤΑ
ΚΑΣΣΕΡΙΑ
ΚΕΦΑΛΟΤΥΡΙΑ
ΑΓΡΑΦΩΝ

ΒΟΥΤΥΡΟΝ ΑΓΝΟΝ
ΓΑΛΑΚΤΟΣ
ΒΟΥΤΥΡΟΝ ΝΩΠΟΝ
ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΟΛΑ ΑΓΝΑ ΚΑΙ ΦΡΕΣΚΑ ΕΙΣ ΤΟ ΤΥΡΟΚΟΜΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΤΡΥΦΩΝΟΣ ΚΟΥΡΜΠΑΝΑ
Γούναρη 19 Τηλ. 33—71

ΤΙΤΑΝΙΑ

ΣΗΜΕΡΟΝ 3-11.30'

ΟΛΥΜΠΑ

ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ 34
Ἔχουν τὰ εἴδη τῆς ζαχαροπλαστικῆς διὰ τὰς ἑορτὰς εἰς ἀρίστην ποιότητα καὶ πλουσίαν συλλογήν.
ΚΟΥΡΑΜΠΙΕΔΕΣ καὶ ΤΣΟΥΡΕΚΙΑ ἐξαίρετα
ΟΛΥΜΠΑ
ΤΗΛ. 22 — 99

ΟΥΖΟ
ἐξ ἀποστάξεως
ΟΟΟ
ΚΟΝΙΑΚ
ἐκ μοσχάτου οἴνου
CHERRY BRANDY
ΟΟΟ
COINTREAU
ΟΟΟ
PIPPERMENT
ΟΟΟ
BANANE
ΟΟΟ
BENEDICTINE
ΟΟΟ
MANDARINE
ΟΟΟ
Ποιότης ἀπαράμιλλος

ΑΦΘΑΣΤΑ
ΕΙΣ ΓΕΥΣΙΝ ΚΑΙ ΑΡΩΜΑ
Μοναδικὰ διὰ δῶρα

ΛΟΓΩ ΤΗΣ ΠΟΛΥΤΕΛΟΥΣ ΕΜΦΑΝΙΣΕΩΣ ΤΩΝ
Ποτοποιΐα
ΠΑΡΙΣ ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ
Ἀγ. Ἀνδρέου 59 — Τηλ. 21-72